

ÎNREGISTRAREA CĂSĂTORIEI, ACT DE STARE CIVILĂ

Căsătoria se încheie de către ofițerul de stare civilă, la sediul Serviciului Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor sau, după caz, al Primăriei în a cărei rază de competență teritorială își are domiciliul/reședința unul dintre viitorii soți sau, după caz, la un sediu destinat acestui scop, stabilit de primarul unității administrativ-teritoriale respective (art. 24 alin. (1) din Legea nr. 119/1996, republicată).

Căsătoria se poate încheia și în afara sediului Serviciului Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor sau, după caz, al Primăriei competente, cum ar fi grădinile publice, parcurile, muzeele și alte locuri în aer liber, la cererea viitorilor soți, cu aprobarea primarului (art. 24 alin. (2) din Legea nr. 119/1996, republicată).

Prin excepție, căsătoria poate fi încheiată la Serviciului Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor sau, după caz, la o altă Primărie decât cea în a cărei rază teritorială domiciliază sau își au reședința viitorii soți, cu aprobarea primarului unității administrativ-teritoriale unde se încheie căsătoria (art. 24 alin. (3) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată).

Căsătoria se încheie începând cu a 11 zi de la afișarea declarației de căsătorie dar nu mai târziu de a 30-a zi (art. 283 alin. (3) din Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil coroborat cu prevederile art. 27 alin. (1) din Legea 119/1996, republicată).

Primarul unității administrativ-teritoriale unde urmează a se încheia căsătoria poate să încuviințeze, pentru motive temeinice dovedite cu documente justificative, încheierea căsătoriei înainte de împlinirea termenului legal. (art. 27 alin. (2) din Legea 119/1996, republicată).

Dacă de la data depunerii declarației de căsătorie au trecut 30 de zile și căsătoria nu a fost încheiată ori dacă viitorii soți doresc să modifice declarația inițială cu privire la numele de familie și/sau regimul matrimonial, aceștia vor face o nouă declarație de căsătorie (art. 27 alin. (3) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată).

Declarația de căsătorie se face personal de către viitorii soți, în scris, la sediul Serviciului Public Comunitar Local de Evidență a Persoanelor sau, după caz, la Primăria competent unde urmează a se încheia căsătoria. Pentru motive temeinice, dacă unul dintre soți se află în imposibilitatea de a se deplasa la sediul Serviciul Public Comunitar Local de Evidență al Persoanelor sau Primăriei competente,

declarația de căsătorie se poate face și în afara sediului acestuia/acesteia, în fața ofițerului de stare civilă cu aprobarea primarului (art. 25 alin. (1) și (2) din Legea 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată).

În declarația de căsătorie, viitorii soți vor menționa:

- că nu există niciun impediment legal la căsătorie; soțul cetățean străin va declara în fața notarului public că nu este căsătorit și că îndeplinește condițiile necesare încheierii căsătoriei în fața autorităților române competente (art. 31 alin. (3) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată);

- numele de familie pe care îl vor purta în timpul căsătoriei (art. 282 din Legea nr. 287/2009, Codul Civil – viitorii soți pot conveni să își păstreze numele dinaintea căsătoriei, să ia numele oricăruia dintre ei sau numele lor reunite; deasemenea un soț poate să își păstreze numele dinaintea căsătoriei, iar celălalt să poarte numele lor reunite);

- legea aplicabilă regimului matrimonial precum și în cazul aplicării legii române, regimul matrimonial(art. 312 alin. (1) și (2) din Legea nr.287 /2009, Codul Civil- care poate fi: comunitatea legală, separația de bunuri sau comunitatea convențională); În cazul în care soți vor opta pentru separația de bunuri sau comunitatea convențională, aceștia vor prezenta convenția matrimonială autenticată la notar).

Odată cu declarația de căsătorie viitorii soți prezintă următoarele acte :

- documentul cu care se face dovada identității,
- certificatul de naștere;
- certificatul medical privind starea sănătății (care trebuie să cuprindă mențiunea expresă că persoana se poate sau nu căsători);
- documente traduse și legalizate ori certificate de ofițerul de stare civilă, din care să rezulte desfacerea căsătorie anterioare, dacă este cazul;
- certificatul de deces al fostului soț, pentru dovada încetării căsătoriei anterioare.

În situații speciale, dosarul de căsătorie trebuie să cuprindă și următoarele documente (art. 25 alin.(3) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, art. 272 alin. (2)-(5), art. 274 alin. (2)-(3) din Legea nr. 287/2009-Codul Civil):

- aprobarea primarului pentru încheierea căsătoriei în afara sediului Primăriei,

la cererea persoanei interesate, precum și documente justificative în susținerea cererii;

- aprobarea primarului pentru încheierea căsătoriei la serviciul public comunitar local de evidență a persoanelor sau, după caz, la o altă primărie decât cea în a cărei rază teritorială domiciliază sau își au reședința viitorii și documente justificative în susținerea cererii ;
- încuviințarea primarului pentru încheierea căsătoriei înaintea împlinirii termenului legal, la cererea persoanei interesate, pentru motive temeinice și documente justificative în susținerea cererii;
- avizul medical, încuviințarea părinților sau, după caz, a tutorelui și autorizarea instanței de tutelă în a cărei circumscripție își are domiciliul cel care solicită încheierea căsătoriei în cazul existenței unor impedimente legate de vârsta matrimonială;
- autorizarea instanței de tutelă în a cărei circumscripție își are domiciliul cel care cere încheierea căsătoriei în cazul existenței unor impedimente rezultate din condițiile de rudenie firească sau adopție;
- documentul eliberat ori autentificat de misiunile diplomatice sau oficiile consulare acreditate în România, în cazul căsătoriei unui cetățean străin cu un cetățean român, din care rezultă că primul îndeplinește condițiile de fond cerute de legea sa națională și nu există impedimente pentru încheierea căsătoriei în România;
- documente eliberate de autoritățile competente ale statului de cetățenie, datate recent-maximum 3 luni de la emitere, ori care au prevăzut în conținut termenul de valabilitate, pentru cetățenii statelor cu care România are încheiate tratate, convenții sau acorduri de asistență juridică în materie civilă ori de drept al familiei;
- declarație dată pe proprie răspundere, autentificată de un notar public, din care să rezulte că viitorul soț, cetățean străin, apatrid sau beneficiar al unei forme de protecție internațională în România, cetățean al unui stat care nu are misiune diplomatică sau oficiu consular acreditat în România din care să reiasă că îndeplinește condițiile de fond necesare încheierii căsătoriei în România. Pentru apatrizi, legea națională este legea statului în care își au domiciliul sau, după caz, reședința;
- cetățenii statelor care nu pot prezenta dovadă eliberată de misiunile diplomatice ale acestora acreditate în România întrucât acestea nu mai eliberează un astfel de document, vor prezenta documentele eliberate de autoritățile locale competente ale statelor respective;
- procesul-verbal, încheiat împreună cu interpretul autorizat, în cazul încheierii căsătoriei între persoane care nu cunosc limba română sau interpretul autorizat al limbajului mimico gestual și al limbajului specific

- persoanelor cu handicap auditiv sau surdocecitate;
- **dovada îștiințării tutorelui sub a cărui ocrotire se află despre formularea declarației de căsătorie, atunci când viitorul sot beneficiază de consiliere judiciară sau tutela specială;**
- declarație cu privire la naționalitatea soților, din care să reiasă voința acestora cu privire la completarea rubricii din actul de căsătorie .

Când viitorii soți au locul nașterii în România și se legitimează cu documente de identitate eliberate de autoritățile altui stat, iar din confruntarea datelor înscrise în certificatul de naștere și documentul de legitimare rezultă că au intervenit modificări în statutul civil al acestora, se procedează mai întâi la înscrierea, pe marginea actului de naștere, a mențiunilor referitoare la modificările intervenite, după care se poate depune declarația de căsătorie.

Pentru cetățeanul străin, certificatul de naștere/extrasul de naștere/extrasul multilingv al actului de naștere se prezintă după caz, raportat la statutul acestuia față de statul român.

În cazul în care, se constată că nu sunt îndeplinite cerințele prevăzute de lege pentru încheierea căsătoriei, ofițerul de stare civilă refuză să încheie căsătoria și consemnează refuzul într-un proces-verbal. În cazul refuzului ofițerului de stare civilă de a încheia căsătoria, persoana nemulțumită poate sesiza instanța de tutelă în raza căreia domiciliază (art. 28 alin. (2) din Legea nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată).

Documentele administrative emise de autoritățile străine, precum și traducerile acestora, care sunt făcute la un notar public din străinătate, trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) Documentele eliberate de instituții ale statelor semnatare ale Convenției de la Haga din 5 octombrie 1961 se apostilează;
- b) Documentele eliberate de statele cu care România a încheiat tratate/convenții/acorduri de asistență judiciară sunt scutite de supralegalizare, apostilare sau orice altă formalitate;
- c) Documentele care nu se regăsesc în una dintre situațiile prevăzute la lit. a) sau b) se supralegalizează.

Dovada identității:

- Cetățenii români cu domiciliul în România se vor legitima cu buletin de identitate, carte de identitate sau carte de identitate provizorie;
- Cetățenii români cu domiciliul în străinătate se vor legitima cu pașaport în care este înscrisă țara de domiciliu;

- Cetățenii apatrizi se vor legitima cu pașaport emis în baza Convenției privind statutul apatrizilor din anul 1954, însoțit de permisul de ședere temporară sau pe termen lung, după caz;
- Cetățenii Uniunii Europene sau ai Spațiului Economic European și Confederației Elvețiene se vor legitima cu documentul de identitate sau pașaportul emis de statul aparținător;
- Cetățenii străini din statele terțe se vor legitima cu pașaportul emis de statul ai cărui cetățeni sunt, în care să fie aplicată viza de intrare pe teritoriul României;
- Cetățenii cărora li s-a acordat o formă de protecție în România se vor legitima cu document de călătorie emis în baza Convenției de la Geneva din 1951;
- Cetățenii străinii care au obținut protecție subsidiară - protecție umanitară condiționată se vor legitima cu documentul de călătorie;
- Cetățenii străinii solicitanți de azil se vor legitima cu pașaport emis de statul ai căror cetățeni sunt, însoțit de documentul temporar de identitate.

Documentele cu care se face dovada identității și după caz intrarea pe teritoriul României (viza) trebuie să fie în termen de valabilitate.